

оличава председник Конфедерације који је на његовом челу и кога Савезна скупштина бира од чланова Савезног савета на време од годину дана. Овај колективни орган који у Швајцарској врши извршну власт (и функцију шефа државе) произашао је из њене дуге политичке и уставне праксе и традиције у којој је било присутно и развијено широко учешће грађана у вршењу функција власти. Зато јака и индивидуализована извршна власт и шеф државе никако не одговарају демократској традицији политичког одлучивања у овој земљи па се она определила за колективног, а не индивидуалног шефа државе јер овај оличава диктаторске и монархистичке тенденције.

Институцију колективног шефа државе су примењивале и бивше социјалистичке државе мада су га терминолошки различито означавали од земље до земље. Најчешће је то био президијум, али су у социјалистичкој литератури и пракси били познати и другачији облици и називи. Тако је први совјетски устав – Устав РСФСР од 1918. год. (као и онај од 1924. год.) предвидео да је Сверуски централни извршни комитет совјета као колективно тело (од 200 а касније и 300 људи) највиши законодавни, наредбодавни и контролни орган државе између заседања Сверуског конгреса али и носилац највише извршне власти па и функције шефа државе. Уставом СССР из 1936. ово гломазно тело, које се ређе састојало и није било успешно и оперативно, замењено је Президијумом Врховног совјета СССР. То је био нови орган у концепцији совјетске државе и власти под Стаљином који је између осталог вршио и функцију шефа државе с тим да је у складу са скупштинским системом власти произашао из Врховног совјета који га је бирао на заједничкој седници оба дома. Президијум је, према владајућој совјетској доктрини, био колективни орган који је решавао и одлучивао колективно „при чему је нека питања решавао коначно, а о другима уз потврду Врховног совјета који га је и бирао. Како је већ поменуто, институција шефа државе је произашла из монархије и с обзиром на начин њеног организовања се и прави разлика између монархије и републике. То значи да, гледано историјски, али и из угла данашњих држава, шеф државе може да постоји или као монарх или председник републике. Монархије су углавном ређи, али не и превазиђен и назадни облик владавине, док републике углавном преовлађују мада и оне имају својих мана и несавршености. Монархије су историјски претходиле републици. Оне су биле или деспотске, апсолутне или ограничене, при чему су деспотске оне у којима монарх влада не поштујући никакве законе, док код апсолутних влада путем закона којима је и сам потчињен. Данашње монархије су ограничене (и